

Villarroel i Pelàez

SEGOVIA 1742

perquè no volien ser francesos, perquè eren i són catalans.

També hi havia gironins, dels que pogueren fugir quan Girona es va haver de rendir als francesos, aragonesos no en podien faltar, ni valencians, ni gent de Sicília, de Nàpols i d'altres indrets d'Itàlia.

Crec que no és prou coneguda l'actuació dels corsaris mallorquins, ni dels ibicencs

que, primer amb l'ajuda de l'armada anglesa, després sense cap ajuda, portaven queviures i gent d'armes a la ciutat assetjada, i ja no caldria parlar dels menorquins que, sota bandera anglesa, o sense cap senyera, combatiren a la Mediterrània, i per l'Atlàntic, tallant les comunicacions marítimes dels Felipistes i de França.

Els corsaris de les Illes

estigueren per totes les mars, sols, o amb els holandesos i anglesos.

Amb aquests antecedents, no ens podem estranyar que el primer Almirall dels EE.UU es digués Ferragut i que fos descendent d'un d'aquells corsaris baleàrics.

No estaven sols els barcelonins. Tots els que volien conservar les llibertats, que no volien un Estat centralista, sinó uns Estats, una federació de Regnes, com sempre ho havia estat.

I és curiós constatar que amb el centralisme, comença la davallada d'Espanya.

I entre tota aquella gent, n'hi havia un nascut a Barcelona, d'origen gallec, i sobre qui va recaure la responsabilitat de la defensa de Barcelona.

Antoni Villarroel i Pelàez fou nomenat Tinent Mariscal pel rei Carles III, pretendent de la Corona espanyola, i el qual és conegut amb el títol d'Arxiduc Carles d'Austria, però que per a molts era l'autèntic *Rei de les Espanyes*.

Fou comandant suprem de l'exèrcit català i, en les darreries de la defensa de Barcelona, organitza un fort contra-atac pel pla d'en Hull, on fou ferit.

Si bé partidari de la rendició, a causa de la mala jugada dels anglesos, i fins va dimetir del seu càrrec; la seva lialtat el va mantenir al front dels defensors. Ferit i tot dirigí la defensa a través del coronel Ferrer.

I va ser ell qui va manar la capitulació per tal d'evitar el saqueig de Barcelona, que era la seva ciutat natal.

Narcís PUJOL de la HUERTA

(passa a la plana següent)

L'EXPANSIÓ CATALANA A LA MEDITERRÀNIA

